

1. Гнев Господень опять возгорелся на Израильтян, и возбудил он в них Давида сказать: поиди, исчисли Израиля и Иуду.

УПО: І знову запалився Господній гнів на Ізраїля, і намовив сатана Давида проти них, говорячи: Іди, перелічи Ізраїля та Юду!

KJV: And again the anger of the LORD was kindled against Israel, and he moved David against them to say, Go, number Israel and Judah.

2. И сказал царь Иоаву военачальнику, который был при нем: пройди по всем коленам Израилевым от Дана до Вирсавии, и исчислите народ, чтобы мне знать число народа.

УПО: І сказав цар до Йоава, вождя війська, що з ним: Перемандруй серед усіх Ізраїлевих племен від Дану аж до Беер-Шеви, і перелічіть народ, і я пізнаю число цього народу.

KJV: For the king said to Joab the captain of the host, which was with him, Go now through all the tribes of Israel, from Dan even to Beersheba, and number ye the people, that I may know the number of the people.

3. И сказал Иоав царю: Господь Бог твой да умножит столько народа, сколько есть, и еще во сто раз столько, а очи господина моего царя да увидят [это]; но для чего господин мой царь желает этого дела?

УПО: І сказав Йоав до царя: Нехай же Господь, Бог твій, додасть до народу в сто раз стільки, скільки є, а очі мого пана, царя, бачать. Та нащо пан мій, цар, уподобав собі таку річ?

KJV: And Joab said unto the king, Now the LORD thy God add unto the people, how many soever they be, an hundredfold, and that the eyes of my lord the king may see it: but why doth my lord the king delight in this thing?

4. Но слово царя Иоаву и военачальникам превозмогло; и пошел Иоав с военачальниками от царя считать народ Израильский.

УПО: Та цареве слово до Йоава та на військових провідників перемогло. І вийшов Йоав та військові провідники від царя, щоб перелічити Ізраїлів народ.

KJV: Notwithstanding the king's word prevailed against Joab, and against the captains of the host. And Joab and the captains of the host went out from the presence of the king, to number the people of Israel.

5. И перешли они Иордан и остановились в Ароере, на правой стороне города, который среди долины Гадовой, к Иазеру;

УПО: І перейшли вони Йордан, і таборували в Ароері, з правого боку міста, що лежить в

середині долини Гаду та при Язері.

KJV: And they passed over Jordan, and pitched in Aroer, on the right side of the city that lieth in the midst of the river of Gad, and toward Jazer:

6. и пришли в Галаад и в землю Тахтим-Ходши; и пришли в Дан--Яан и обошли Сидон;
УПО: І прийшли вони до Гілеаду та до краю Тахтім-Ходші. І прийшли до Дан-Яану, і навколо до Сидону.

KJV: Then they came to Gilead, and to the land of Tahtimhodshi; and they came to Danjaan, and about to Zidon,

7. и пришли к укреплению Тира и во все города Хивеян и Хананеян и вышли на юг Иудеи в Вирсавию;

УПО: І прийшли вони до твердині Цор й до всіх міст хіввеянина та ханаанеянина, і вийшли до Юдиного Негеву, до Беер-Шеви.

KJV: And came to the strong hold of Tyre, and to all the cities of the Hivites, and of the Canaanites: and they went out to the south of Judah, even to Beersheba.

8. и обошли всю землю и пришли чрез девять месяцев и двадцать дней в Иерусалим.

УПО: І мандрували вони по цілому краю, і прийшли в кінці дев'яти місяців та двадцяти днів до Єрусалиму.

KJV: So when they had gone through all the land, they came to Jerusalem at the end of nine months and twenty days.

9. И подал Иоав список народной переписи царю; и оказалось, что Израильтян было восемьсот тысяч мужей сильных, способных к войне, а Иудеян пятьсот тысяч.

УПО: І дав Йоав цареві число переліку народу. І було Ізраїля вісімсот тисяч сильних мужів, що витягають меча, а Юдиного мужа п'ятьсот тисяч чоловіка.

KJV: And Joab gave up the sum of the number of the people unto the king: and there were in Israel eight hundred thousand valiant men that drew the sword; and the men of Judah were five hundred thousand men.

10. И вздрогнуло сердце Давидово после того, как он сосчитал народ. И сказал Давид Господу: тяжко согрешил я, поступив так; и ныне молю Тебя, Господи, прости грех раба Твоего, ибо крайне неразумно поступил я.

УПО: І збентежилося Давидове серце, як перелічив він народ. І сказав Давид до Господа: Я дуже згрішив, що зробив це! А тепер, Господи, відсунь же провину Свого

раба, бо я дуже немудро вчинив!...

KJV: And David's heart smote him after that he had numbered the people. And David said unto the LORD, I have sinned greatly in that I have done: and now, I beseech thee, O LORD, take away the iniquity of thy servant; for I have done very foolishly.

11. Когда Давид встал на другой день утром, то было слово Господа к Гаду пророку, прозорливцу Давида:

УПО: І встав Давид рано вранці, а Господнє слово було до пророка Гада, Давидового прозорливця, говорячи:

KJV: For when David was up in the morning, the word of the LORD came unto the prophet Gad, David's seer, saying,

12. пойді и скажи Давиду: так говорит Господь: три [наказання] предлагаю Я тебе; выбери себе одно из них, которое совершилось бы над тобою.

УПО: Іди, та й скажеш Давидові: Так сказав Господь: Три карі кладу Я на тебе, вибери собі одну з них, і Я зроблю її тобі.

KJV: Go and say unto David, Thus saith the LORD, I offer thee three things; choose thee one of them, that I may do it unto thee.

13. И пришел Гад к Давиду, и возвестил ему, и сказал ему: избирай себе, быть ли голоду в стране твоей семь лет, или чтобы ты три месяца бегал от неприятелей твоих, и они преследовали тебя, или чтобы в продолжение трех дней была моровая язва в стране твоей? теперь рассуди и реши, что мне отвечать Пославшему меня.

УПО: І прийшов Гад до Давида, і розповів йому та й до нього сказав: Чи придуть тобі сім літ голоду в твоїм краї, чи теж три місяці твого втікання перед ворогами твоїми, а вони тебе гнатимуть, чи теж буде три дні моровиця в твоїм Краї? Подумай тепер та й ріши, яке слово верну я Тому, Хто послав мене.

KJV: So Gad came to David, and told him, and said unto him, Shall seven years of famine come unto thee in thy land? or wilt thou flee three months before thine enemies, while they pursue thee? or that there be three days' pestilence in thy land? now advise, and see what answer I shall return to him that sent me.

14. И сказал Давид Гаду: тяжело мне очень; но пусть впаду я в руки Господа, ибо велико милосердие Его; только бы в руки человеческие не впасть мне.

УПО: І сказав Давид до Гада: Сильно скорблю я! Нехай же впадемо ми до Господньої руки, бо велике Його милосердя, а в руку людську нехай я не впаду!...

KJV: And David said unto Gad, I am in a great strait: let us fall now into the hand of the LORD; for his mercies are great: and let me not fall into the hand of man.

15. И послал Господь язву на Израильтян от утра до назначенного времени; и умерло из народа, от Дана до Вирсавии, семьдесят тысяч человек.

УПО: І дав Господь моровицю в Ізраїлі від ранку й аж до часу умовлення, і померло з народу від Дану й аж до Беер-Шеви сімдесять тисяч чоловіка...

KJV: So the LORD sent a pestilence upon Israel from the morning even to the time appointed: and there died of the people from Dan even to Beersheba seventy thousand men.

16. И простер Ангел руку свою на Иерусалим, чтобы опустошить его; но Господь пожалел о бедствии и сказал Ангелу, поражавшему народ: довольно, теперь опусти руку твою. Ангел же Господень был тогда у гумна Орны Иевусеянина.

УПО: І простяг той Ангол свою руку на Єрусалима, щоб вигубити його, та Господь пожалував щодо того зла. І сказав Він до Ангола, що вигубляв серед народу: Забагато тепер, попусти свою руку! А Ангол Господній був при тоці євусеянина Аравни.

KJV: And when the angel stretched out his hand upon Jerusalem to destroy it, the LORD repented him of the evil, and said to the angel that destroyed the people, It is enough: stay now thine hand. And the angel of the LORD was by the threshingplace of Araunah the Jebusite.

17. И сказал Давид Господу, когда увидел Ангела, поражавшего народ, говоря: вот, я согрешил, я поступил беззаконно; а эти овцы, что сделали они? пусть же рука Твоя обратится на меня и на дом отца моего.

УПО: І сказав Давид до Господа, коли побачив того Ангола, що побивав серед народу, і проказав: Я ось згрішив, і пішов проти Закону. А ці вівці, що зробили вони? Нехай же рука Твоя буде на мені та на домі батька мого!...

KJV: And David spake unto the LORD when he saw the angel that smote the people, and said, Lo, I have sinned, and I have done wickedly: but these sheep, what have they done? let thine hand, I pray thee, be against me, and against my father's house.

18. И пришел в тот день Гад к Давиду и сказал: иди, поставь жертвенник Господу на гумне Орны Иевусеянина.

УПО: І прийшов того дня Гад до Давида, та й сказав йому: Устань, постав Господеві жертівника на току євусеянина Аравни.

KJV: And Gad came that day to David, and said unto him, Go up, rear an altar unto the LORD in the threshingfloor of Araunah the Jebusite.

19. И пошел Давид по слову Гада, как повелел Господь.

УПО: І пішов Давид за словами Гадовими, як наказав був Господь.

KJV: And David, according to the saying of Gad, went up as the LORD commanded.

20. И взглянул Орна и увидел царя и слуг его, шедших к нему, и вышел Орна и поклонился царю лицом своим до земли.

УПО: І виглянув Аравна, і побачив царя та його слуг, що йдуть до нього. І вийшов Аравна, і вклонився цареві обличчям своїм до землі.

KJV: And Araunah looked, and saw the king and his servants coming on toward him: and Araunah went out, and bowed himself before the king on his face upon the ground.

21. И сказал Орна: зачем пришел господин мой царь к рабу своему? И сказал Давид: купить у тебя гумно для устройства жертвенника Господу, чтобы прекратилось поражение народа.

УПО: І сказав Аравна: Чого прийшов пан мій, цар, до свого раба? А Давид відказав: Купити від тебе цього тока, щоб збудувати жертівника для Господа, і буде стримана зараза від народу.

KJV: And Araunah said, Wherefore is my lord the king come to his servant? And David said, To buy the threshingfloor of thee, to build an altar unto the LORD, that the plague may be stayed from the people.

22. И сказал Орна Давиду: пусть возьмет и вознесет [в жертву] господин мой, царь, что ему угодно. Вот волы для всесожжения и повозки и упряжь воловья на дрова.

УПО: І сказав Аравна до Давида: Нехай пан мій, цар, візьме, і нехай принесе жертву, що добре в очах його. Дивися, ось худоба на цілопалення, а молотілки та ярма на дрова.

KJV: And Araunah said unto David, Let my lord the king take and offer up what seemeth good unto him: behold, here be oxen for burnt sacrifice, and threshing instruments and other instruments of the oxen for wood.

23. Все это, царь, Орна отдает царю. Еще сказал Орна царю: Господь Бог твой да будет милостив к тебе!

УПО: Усе віддає Аравна, о царю, цареві. І сказав Аравна до царя: Господь, Бог твій, нехай уподобає Собі тебе!

KJV: All these things did Araunah, as a king, give unto the king. And Araunah said unto the king, The LORD thy God accept thee.

24. Но царь сказал Орне: нет, я заплачу тебе, что стоит, и не вознесу Господу Богу моему жертвы, [взятой] даром. И купил Давид гумно и волов за пятьдесят сиклей серебра.

УПО: І сказав цар до Аравни: Ні, бо тільки куплю від тебе за ціну, і не принесу дармо цілопалень Господеві, Богові моему. І купив Давид тока й худобу за срібло п'ятидесяти шеклів.

KJV: And the king said unto Araunah, Nay; but I will surely buy it of thee at a price: neither will I offer burnt offerings unto the LORD my God of that which doth cost me nothing. So David bought the threshingfloor and the oxen for fifty shekels of silver.

25. И соорудил там Давид жертвенник Господу и принес всесожжения и мирные жертвы. И умилостивился Господь над страной, и прекратилось поражение Израильтян.

УПО: І Давид збудував там жертівника для Господа, і приніс цілопалення та мирні жертви. І Господь був улюбаний для Краю, і була стримана зараза від Ізраїля.

KJV: And David built there an altar unto the LORD, and offered burnt offerings and peace offerings. So the LORD was intreated for the land, and the plague was stayed from Israel.